

Bernartice nad Odrou

Kraj: Moravskoslezský

Správní obvod: Nový Jičín

Nadmořská výška: 280 m n. m.

Počet obyvatel: 994

Adresa URL: www.bernarticenadodrou.cz

Okres: Nový Jičín

GPS souřadnice: 49.610110N, 17.947776E

První pís. zmínka: 1374 (650 let)

PSČ: 741 01

Historie obce Bernartice nad Odrou

První písemná zmínka pochází z roku 1374, kdy je při prodeji fojtství v Zašové mezi jinými svědky uveden man Voka II. z Kravař Pohořálka z Bernartic. Obec patřila k starojickému, od roku 1533 novojickému panství.

V rejstříku zemské berně z roku 1516 nacházíme jméno zřejmě prvního známého bernartického fojta Mikuláše. Bernartice byly přifařeny na Starý Jičín, teprve roku 1797 byla v obci zřízena kuracie s prvním kurátem P. Františkem Lacinou a ta byla povýšena roku 1896 na faru. Dominanta obce, pozdně empírový chrám Navštívení Panny Marie, současnou podobu získal v roce 1837 a nejspíše téhož roku v prosinci byl posvěcen. Původní kostel byl postaven již v roce 1795 a vysvěcen 8. října 1797.

Škola se připomíná k roku 1784, vyučovalo se po domech sedláků. Vlastní budova triviální školy byla postavena v roce 1796. Školní knihovna v Bernarticích existuje od roku 1880, obecní od roku 1885. Poštovní a telegrafní úřad byl v Bernarticích dán do provozu v roce 1886. Obyvatelé se živili polním hospodářstvím a chovem hovězího dobytka, včelařstvím a sadařstvím. V 17. a 18. století se zde pěstoval len a konopí.

Svůj český charakter si Bernartice zachovaly i za německé okupace, kdy byly včleněny do Německa. Skupina zdejších železničářů byla zapojena do odboje v Suchdole nad Odrou, řada občanů za okupace položila život.

Ilegální národní výbor se v Bernarticích ustavil již v listopadu 1944 a po osvobození 7. 5. 1945 se ujal řízení. Prvním předsedou byl Alois Bayer.

V roce 1953 byla v Bernarticích odhalena tzv. protistátní skupina a odsouzena v politickém procesu k vysokým trestům odnětí svobody a ztrátě veškerého majetku. Jednalo se o Aloise Bayera, Antonína Bayera, Františka Glogara, Karla Zelenku a Františka Hanzelku, hodslavského rodáka. I když uvedeným v tehdejších politických podmínkách hrozil trest smrti, vrátili se po přestálých útrapách věznic díky celostátní amnestii v roce 1956 domů. Plně rehabilitováni byli až po roce 1989.

